

רע"פ 8762/14 - כרמל אבו חמד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8762/14

כבוד השופט א' שחם

לפני:

כרמל אבו חמד

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המוחזק בחיפה מיום 11.12.2014, בעפ"ת 3888-11-14, שניתן על-ידי כב' השופט א' טוביה

עו"ד ליאור בר-זהר

הchlulta

לפני בקשה רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המוחזק בחיפה (כב' השופט א' טוביה), בעפ"ת 3888-11-14, מיום 11.12.2014, אשר בגדירו נדחה ערעור על גזר דין של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (כב' השופט ג' קרחובם - סג"נ) (להלן: בית המשפט לתעבורה), בפ"ל 1675-08-13, מיום 28.9.2014.

רקע והליכים קודמים

2. בית המשפט לתעבורה הרשיע את המבקש, על יסוד הודהתו, בעבירות הבאות: נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67

עמוד 1

© judgments.org.il - דין כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל שישה חודשים, לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה; ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], התש"ל-1970).

3. ביום 28.9.2014, לאחר שנשמעו טענות הצדדים לעונש והתקבל תסקיר מטעם שירות המבחן, גזר בית המשפט ל依法追究 את דיןו של המבחן. בגזר הדין, הודהה חומרת העבירה של נהיגה בפסילה, אשר מלמדת על מסוכנות לעוברי הדין זולזול בהוראות החוק ובהחלטות בית המשפט. ציין, כי לחובתו של המבחן עבר תעבורתי מכבד, והעבירות בוצעו בזמן שעונש מאסר מותנה למשך 10 חודשים ריחף מעל ראשו של המבחן. בנסיבות אלה, נקבע כי אין מקום לאמץ המלצת שירות המבחן, ואין מנוס מהשיט על המבחן לעונש מאסר לריצוי בפועל. לפחות, ניתן בית המשפט ל依法追究 את דעתו לנسبותיו האישיות של המבחן; להודאתו בכתב האישום; לתוכנו של התסקיר; וכן לתקופת מעצרו של המבחן. בשים לב לכלול הנסיבות, הושתו על המבחן העונשים הבאים: 4 חודשים מאסר, לריצוי בפועל; הפעלת עונש מאסר מותנה למשך 10 חודשים, במצטבר,oser הכל 14 חודשים מאסר, לריצוי בפועל, בגיןו ימי מעצרו של המבחן; פסילת רישיון נהיגה למשך 10 שנים, והפעלת פסילה מותנית למשך 5 חודשים, ב>Show, לריצוי בפועל, על תנאי, במשך שלוש שנים מיום שחרורו של המבחן ממאסר, לבסוף המבחן עברה מן העבירות בהן הורשע או עבירה לפי התוספת הראשונה או השניה לפקודת התעבורה.

4. המבחן ערער על גזר הדין בבית המשפט המחוזי בחיפה. בפסק דין, מיום 11.12.2014, דחה בית המשפט המחוזי את טענותו של המבחן, לפיהן בית המשפט ל依法追究 התעלם מן האמור בתסקיר שירות המבחן. הודהה, כי בית המשפט אינו כובל להמלצות שירות המבחן, ובנסיבות המק儒家 אף הובהר למבחן שהבקשה לקבלת תסקיר אינה מלמדת דבר על גזר הדין שיושת עליון. בנוסף, בית המשפט נתן משקל לתוכנו של התסקיר, במסגרת השיקולים ל��ולה. עוד ציין בפסק הדין, כי שירות המבחן לא נימק כראוי את המלצתו, שלא להשיט על המבחן לעונש מאסר לריצוי בפועל. גם ברכיב הפסילה לא מצא בית המשפט המחוזי עילה להתרבות, ולפיכך נדחה הערעור.

הבקשה לרשות ערעור

5. במסגרת הבקשה שלפני, טען המבחן כי עניינו הוא יוצא דופן, ומצדיק כי ניתנת לו רשות לערער, באשר הוא מעורר "שאלת אוניות מצפונית מדרגה ראשונה". בנוסף, נטען בבקשתו כי היא מעוררת סוגיה משפטית עקרונית, בדבר הציפייה הlgitimahta שהhaftתה אצל המבחן, כתוצאה לכך שבית המשפט ל依法追究 דחה את מתן גזר הדין, פעם אחר פעם, עד להגשת התסקיר. נטען, כי התנהלות זו אינה סבירה. יתר על כן, המבחן מלין על כל שהמשיבה הסכימה לדוחות אלה, חרף עמדתה כי יש להשיט על המבחן לעונש מאסר לריצוי בפועל. לשיטתו של המבחן, במקרים בהם המשיבה סבורה כי יש להשיט על נאשם לעונש מאסר בפועל, עליה להתנגד לבקשתו לקבלת תסקיר. בנוסף, נטען על-ידי המבחן, כי עונש המאסר שהושת עליון קוטע את ההליך השיקומי, המצליח בעבר, ובכך נפגע האינטרס הפרטי שלו, כמו גם האינטרס הציבורי. מנימוקים אלה, טען המבחן כי יש ליתן לו רשות ערעור, לבטל את עונש המאסר שהושת עליון, ולהסתפק בהארכת המאסר המותנה לצד ביצוע עבודות לשירות הציבור.

דין והכרעה

6. הבקשה לרשות ערעור מכונת להתערבות בחומרת העונש אשר הושת על המבוקש, לאחר ששתי ערכאות דנו והכריעו בעניין זה. פעמים רבות נפסק, כי השגה על חומרת העונש אינה מצדיקה רשות ערעור "בגלאול שלישי", למעט במקרים נדירים של חריגה מהותית מדיניות הענישה המקובלת והראיה במקרים דומים (רע"פ 8233/14 אלשוויל נ' מדינת ישראל (22.12.2014); רע"פ 8337/14 ברקוביץ נ' מדינת ישראל (12.12.2014); רע"פ 8087/14 אנגנائز נ' מדינת ישראל (10.12.2014)). עניינו של המבוקש אינו נכנס בגין מקרים אלה (השו לרע"פ 321/14 סלאמה נ' מדינת ישראל (26.1.2014); רע"פ 1569/14 קרון פז נ' מדינת ישראל (6.3.2014)), ולהסרת ספק יובהר, כי לא נגרם למבוקש עיות דין וטענותיו אין מציאות דין עקרוני כלשהו. לפיכך, דין הבקשה להידחות.

7. לעומת זאת, ניתן לומר שבעיר העומדת בראשה עירונית, וכי טענותיו של המבוקש הן חסרות בסיס, ודין להידחות גם לגוףן. המבוקש הורשע בלביצוע עבירות חמורות, ולחומרה הגדולה בעבירות אלה מצטרף עבורי התעבורי המכבד. יפים לענייננו דברים שנאמרו בפרשא אחרת, ולפיהם:

"העיר העומדת בראשה היא חמורה ויש לבטא את חומרתה בעונישה מרתיעה. נהגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רשות תומנת בחובבה סיכונים רבים לבתוחנים של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התיחסות של ביזוי החוק ומצוות בית המשפט. עניינו של המבוקש חמוץ פי כמה, נוכח העובדה שהוניגתו במצב של פסילת רשיונו נעשתה בעת שהיא תלוי נגדו מאסר על תנאי של 12 חודשים בגין עבירה קודמת של נהיגה בזמן פסילת רשות. בנסיבות אלה, אין צורך בחיזוק נוספת למסקנה המתבקשת כי מדובר בנאשם המזלזל וזלזול עמוק בחוק, בצווי בית המשפט, ובחוותבו הבסיסית לקיום את הכללים שהחברה קבעה להבטחת חייהם ושלומם של בני הציבור" (רע"פ 3878/05 בנגוזי נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 (26.5.2005))

בפרט, יש מקום להזכיר, כי בהליך קודם לבקשתו של המבוקש בעבירות זהות, ובית המשפט המחזיז בחיפה (כב' השופט כ' סעב), כערכאת ערעור, הקל באופן משמעותי בעונשו של המבוקש (עפ"ת (ח') 10-03-47721), שכן הוחלט "באופן יצוא דופן לבוא לידי ראיות נוספות לו הזדמנות אחרתה, תוך קביעת עונשים שיבחרו לו כי לא לעולם חוסן וידגשו בפנוי שנסיבותיו אין יכולות לשמש לו לאורך זמן חבל הצלחה מעונישה ממשית". יש להזכיר על כן, כי המבוקש לא השכיל לנצל את הזדמנויות שניתנו לו, ויומה של "הענישה הממשית" הגיע.

8. תסקיר שירות המבחן משמש ככלי עזר חשוב בידי בית המשפט, והוא מסייע לבית המשפט לעמוד, בין היתר, על נסיבותו האישיות של הנאשם ועל סיכון שיקומו. אין כל פגם בכך שבית המשפט לטעורה המתינו לקבלת התסקיר, בטרם גזר את עונשו של המבוקש. יחד עם זאת, "חרף חשיבותו של תסקיר המבחן, אין בו בכך לבסס טענת הסמכות שתהיה ראוייה להגנה, ופעמים רבים נפסק כי האמור בתסקיר מבחן מהו שיקול אחד מתוך כלל שיקולי העונישה" (רע"פ 1623/14 גבראה נ' מדינת ישראל (1.4.2014)). בפרט בנסיבות המקירה דן, אין לבקשתו של מה להלן, וככל שהוא פיתח ציפיות, הרי שלא היה לכך מקום מლכתחילה, ואין מדובר בציפיה לגיטימית אשר ראוייה להגנה. עניין זהណון בהרחבה בפסק דין של בית המשפט המחזק, ואני רואה מקום לחזור על הדברים.

9. אשר על כן, הבקשה נדחתה בזאת.

ניתנה היום, כ"ד בטבת התשע"ה (15.1.2015).

שפט
